

N:o 11.

Af Herr B. Hessle: Om ändring af hvad 24 § i Kongl. Förordningen om landsting den 21 Mars 1862 stadgar, angående ersättning till landstingsman för inställelse vid landstingsmöte.

Missnöjet med ökade kommunalutskylder är ganska allmänt, men bemödandet att få dem minskade, der sådant kan ske utan skada för utskyldernas föremål, ej sällan ganska lamt. Ibland dessa föremål är i sanning ersättningen till landstingsmännen för deras resor till landstingen, derom sägs i 24 § af Kongl Förordningen den 21 Mars 1862.

I Elfsborgs län kunna landstingsmännen resa till och från residensstaden till större eller mindre del på jernväg och på ångfartyg i öppna och dermed befarna vattendrag, hvartill kommer att de der befintliga bibanor blifvit med folkets enskilt och samfäldt sammanskjutna medel anlagde. Likadant är och blir jemväl förhållandet i rikets öfriga landskap; men ändock beräkna landstingsmännen sin resekostnad enligt taxa å gästgifvareskjuts efter två hästar, hvilken beräkning inom Elfsborgs län uppdrifver kostnaden till mer än 1000 R:dr hvarje år utöfver hvad den gjorde om den upptoges och utginge för resa i första klassens jernvägskupé eller första platsen å fartyg; och såmedelst pålægges folket utan behof och fog en utgift, som är ganska kännbar.

I följd häraf hemställer jag vördsamt,

att, med upphäfvande af 24 § i Kongl. Förordningen om landsting den 21 Mars 1862, stadgas må, att landstingsman eller suppleant, der han äskar ersättning för inställelse vid landstingets möte, ej må slik ersättning beräkna högre än för resa å kortaste vägen emellan hemvistet och mötesstället med de allmänna kommunikationsmedel, som draga minsta kostnaden, hvarom hvarje års landsting eger beslut meddela.

Om remiss häraf till Lag-Utskottet får jag anhålla.

Stockholm i Januari 1869.

B. W. Hessle.